

Ladislav Babić

2035.

Navodno su ruski stručnjaci, temeljem analize CIA-e i svojih, te nekoliko drugih obavještajnih izvora, [predvidjeli](#) kako će izgledati *Evropa* godina 2035. S današnje perspektive, mnogi mogu zajaukati: „Što se bre 21.12.2012. ne obistini propast svijeta, te je moramo čekati još idućih dvadesetak godina!“. Iritirajuće je što kojekavi eksperti, od onih koji sagledavaju našu budućnost iz jetre krepanih životinja, preko američkih i ruskih obavještajnih agencija koje imaju pogled i u našu bračnu ili (hm) ljubavnu postelju, uvijek svoje projekcije prave u intervalima sasvim dovoljnim da nam zagorčaju život do naše – prirodom ili njihovim projekcijama izazvane – smrti. Ništa 100 ili 200 godina unaprijed, već 10, 15 ili 20 – upravo toliko da se živi požderemo dok ne dočekamo rasplet njihovih „genijalnih“ predviđanja. Daklem, do te 2035. godine, u *Evropi* će nastati 15-tak novih država i ne znam koliko milijuna novih mrtvaca izginulih za novonastala „sveta tla“.

Kako ništa iz ničega ne nastaje, ima sem nastanka novih svetinja da nestanu i neke stare „nepovredivosti“. K'o da spomenutim (implicitno ukalkuliranim, stoga u izvještaju nevidljivim) mrtvacima – one stare nisu dovoljno posvećene, već se svako malo moraju stvarati nove svetinje potvrđene grickanjem ljudskog mesa od za to dizajniranih crva, inače u mitologiji preinačenih u lađara *Harona* koji nas za vozarinu od jednog obola prevozi u *Had*.

Kako svatko gleda prvo sebe pa onda opet sebe, a ako što preostane baci pogled i na druge, zamijetit ćemo da će od našeg bivšeg „svetog tla“ – imenovanog *SFRJ* - za koje smo se riječima dobrovoljno predavali na milost i nemilost spomenutom brodaru (crvima!) - da bismo potom ginuli za sasvim druge, neplanirane opcije – spomenute godine preostati ovo: *Velika Hrvatska*, *Velika Srbija*, *Velika Albanija*, *Malecka Crna Gora*, *Smanjena Makedonija* i – svaka čast *Janezima* – istovjetna današnjoj, *Slovenija*. He, he – sad se čitatelji pitaju kako sam mogao zaboraviti *BiH*.

No, stvar ipak nije u mom atrofiranom mozgu. Kad bih je ja i zaboravio, to nikako nisu mogli *Hrvatska* i *Srbija*, te – popapali! Barem prema projekcijama spomenutih stručnjaka.

Sve bi to izgledalo smiješno, da se ne prisjećam kako smo se podjednako cerekali one dayne, mladima nedoživljene 1980. godine - nakon *Titove* smrti. Tada je ista ta *CIA*, čijim predviđanjima se navodno koriste ruski stručnjaci, predvidjela raspad *Jugoslavije* za 10 godina! Izrugivanje građana, ironični novinski komentari, podsjećanje na *CIA*-inu nečistu prošlost (*Zaljev svinja*, *svrgavanje Allendea* i slične prljavštine), te floskule (naknadno smo shvatili da nisu nego upravo to) „*I poslije Tita – Tito!*“, „*Tito, partija, omladina, armija*“, „*Tuđe nećemo, svoje ne damo!*“, bile su jedini - činilo nam se tako - ispravni i odlučni komentari rovarjenja sa *Zapada*. A onda se, gotovo matematičkom točnošću – ostvarilo! Poslije *Tita* ne bješe *On*, već *Slobo*, *Franjo* i *Alija*. Omladina je prikupljena, pokupljena, natjerana ili sasvim dobrovoljno prišla (kako tko) nekim novim armijama, učestvovala u diobi onoga što „*ne damo*“ na neko novo „*naše koje ne damo*“, jelte. Smetnuli smo s uma da stručnost i inteligencija ne moraju biti nikako korelirani sa moralnošću. „*Tamo*“, preko „*Velike bare*“, sjedila su zaista stručna lica koja su

svoj posao analize političkih odnosa u *Jugoslaviji* sasvim besprijekorno obavila. Zbog nikave ideologije ili ideoloških zadržki, naprosto – za godišnju plaću od kojih 100 hiljada dolara.

Na oprez nas tjeraju i aktuelna zbivanja širom Evrope i svijeta. Kad se činilo da je vrijeme formiranja nacija daleko iza nas, u 18. i 19. stoljeću, novi virus nacionalnog vrenja kao da je zahvatio svijet. Plemena su iznova pomahnitala. *Moldavci, Oseti, Čečeni, Baski, Škoti, sjeverni Irci, Korzikanci, Hrvati, Srbi, Bošnjaci...* sve to stiže neku novu kolektivnu samosvijest u obrani koje im nije stalo ni do jedne jedine individue – čovjeka pojedinca, osobe, ličnosti. Naravno, izuzev onih što vješto prikriveni nacionalistočkom retorikom koja uspješno uspaljuje mozgove većine stvorova tek nedavno sišlih sa drveta, sasvim smireno ostvaruju svoje vlastite ciljeve ne glede na cijenu koju ionako ne plaćaju oni, već jadnici nesposobni spoznati vlastitu vrijednost zasjenjenu kolektivitetima za koje ginu. Evolucija, nisi baš predaleko došla ljudskog roda što se tiče. Svijet je u previranju, dakako, ne prvi i jedini put (to je, uostalom, dio njegove suštine) no, zašto to uvijek završava cjepkanjem i žalom za mrtvima, umjesto integracijama i slavljenjem života? *BiH* mora posebno biti oprezna. Nefunkcionirala kao država, uz neprestano kočničarenje zna se kojeg entiteta, s namjerom da joj to niti ne uspije, s trenutno suzdržanim odnosom jednog i napetim mjerkanjem od strane drugoga susjeda – kako bi, čim nestane suzdržanosti prvoga ponovno obnovili svoje potisnute aspiracije - svašta može biti. Nije meni toliko stalo do okvira – ni vašega, ni mojega, ni bilo čijega – koliko do ljudi, prvenstveno onih nevinih – koji uvijek stradavaju kada „genijalci“ odluče svoje pohlepne, sebične interese utrpati u nove ramove. Pa odsjecaju sve što, po njihovom mišljenju, tamo ne spada. Ne bi li bilo jednostavnije i jeftinije – mjereći ne samo ljudskim životima, već sveukupnom štetom nastalom prilikom tih preuređivanja po mjeri „očeva domovine“ i njihovih pravovjernih „sinova“ – odstraniti upravo njih, a nas pustiti da svoje živote slobodno uređujemo, vodeći računa o suštinama a ne o formama u koje nas ukalupljaju?

PR
DIOGEN pro kultura
<http://www.diogenpro.com>

NE KOPIRATI